

Alt skal ikki vera so álvarsligt

Orð og mynd:

Dagny Joensen

— umráðandi at hugsa um broytingar, tá fyrstu ungdómsárini eru farin, sigur Steintór Rasmussen, sangari og yrkjari, sum hevur givið út plátu. Í innihaldi líkist henda ikki teimum sangum, sum higartil hevur verið høvuðsendamálið hjá yrkjaranum.

Í 1981 skrivaði hann um brúna hundin, sum sat kaldur og svangur í bón-dans túni - í 1985 kagaði hann upp í himmalin og spurdi hvar tey vóru sum lovaðu at lekja Føroya sár.

Í 1989 hevur hann givið út plátu, har hann syngur um smágentuna, sum fann ein ring, um djúp blá eygu, summar og blómur - og dansidrotningina, sum vekjur ung-lingsins trá.

Er uppreistraramaðurin vordin settur borgari og hevur funnið nýggja liv-svón, ella er alt bert bli-við soleiðis, sum hann vónaði fyri umleið 10 árum síðan?

Tað er Steintór Rasmus-sen, yrkjari og tónleikari, sum situr frammanfyri mær í Norðurlandahúsi-num - dagarnar tá jazz-festivalin fór fram. Hann er 29 ára gamal og er æt-taður úr Klaksvík, har hann saman við barnavi-num sínum hevur spælt í tónleikabólki s'ðan hann var 12 ára gamal. Úrslit-ið kenna vit frá bólki-num Frændur, sum hevur sett dám á tónleikin í Føroyum, við sangi og lögum sum eru sermerkt fyrri tíðarskeiðið í sjeyti-og áttatíðárunum.

Ikki bara álvara

Á vári 1989 gav Steintór Rasmussen út plátu sum

hann kallar "Millum Frændur". Hetta heiti merkir eins væl vinar-sambandið við hinar tónleikarnar í Frændur - Rana og Eyðun Nolsøe og fyrrverandi Frændur

umboðið Hanus Johan-sen. Teir hava luttið við spæli og hava sett lø til yrkingarnar hjá Stein-tór Rasmussen. Hann si-gur tí eisini, at heitið kann skiljast upp á fleiri

mátar, og at ein merking kann vera, at hetta er pláta millum Frændur, sum er eitt stað á vega-mótinum til tí næsta út-gávuna.

Steintór Rasmussen: — Persónliga hevur tað tydning fyri meg, at nakað annað verður sett í staðin fyri bara at vera at-finningarsamur og at seta niður á samfelagið. Áður var eg líka glaður bara okkurt annað kom istaðin fyri tað samfelag, sum var. Alt skuldi henda bein-anvegin og tað var líka mikið, hvat varð sett istaðin.

Vit hava sett honum spurningar um broyting hansara frá tí áður meira uppreistrarliga til kenslubornu yrkingarnar á plátuni, og um alt veru-liga er so nógv broytt til tað betra hetta ár-túggjund?

- Eg havi spælt meira enn helvt av mínum lívi.

Vil tað siga, at tú hevur spælt teg burtur úr ve-ruleikanum, og at tað er hann tú nú hevur fun-nið?

- Tað velst um, sigur Steintór, situr tigandi og

hugsar so tað brakar, hvat viðkomandi nú si-par til. Hann resast og ger av at svara erliga:

- Tað velst um so nógv - hvat er álvara og hvat er spæl. Tað at syngja og framføra fyri áskoðarum, spæla inn plátur o.a. er ikki bara spæl. Tað er ein partur av lívi mínum, sum eg arbeiði nógv fyri at gera so fullkomið sum gjørligt.

- Eg eri sannførdur um, at tað ikki er so umrá-ðandi - bara at taka lívið so álvarsligt. Tað er hó-alt so tilvildarligt, hvussu tú á ungum árum fær tinar avbjóðingar. Her hugsi eg um, hvar tú fært bústað og útbúg-ving, hvat hendir kring teg o.s.fr.

Tað kennist ofta sum noyðist tú at improvisera teg fram gjøgnum ung-dómsárinu og mangan er tað trupult eisini. Tínar royndir miseydnast og tú verður vónsvikin og hel-dur kanska at tað er um-ráðandi at tú trýr meira upp á lívið í sjálvum sær enn t.d. hvørja útbúgving tú ikki fekk høvi at ognat.

Tað er so mang sum umbroyttist í ungdóms-árunum og tá tú ert komin yvir fyrstu árin, fyrige-vur tú lættari. Tú sært kanska veruleikan sum hann er, hóast hann ikki er tað tú vónaði.

Umbroytingin sum Stein-